

LESSUS MORTUALIS
 IN
 OBITUM PRÆMATURUM
CHRISTOPHORI
VVAGENITII, LIBERALI
INDOLE ET EXIMIA SPE

Adolescentis, quondam viri
 gravissimi & prudentis-
 simi,

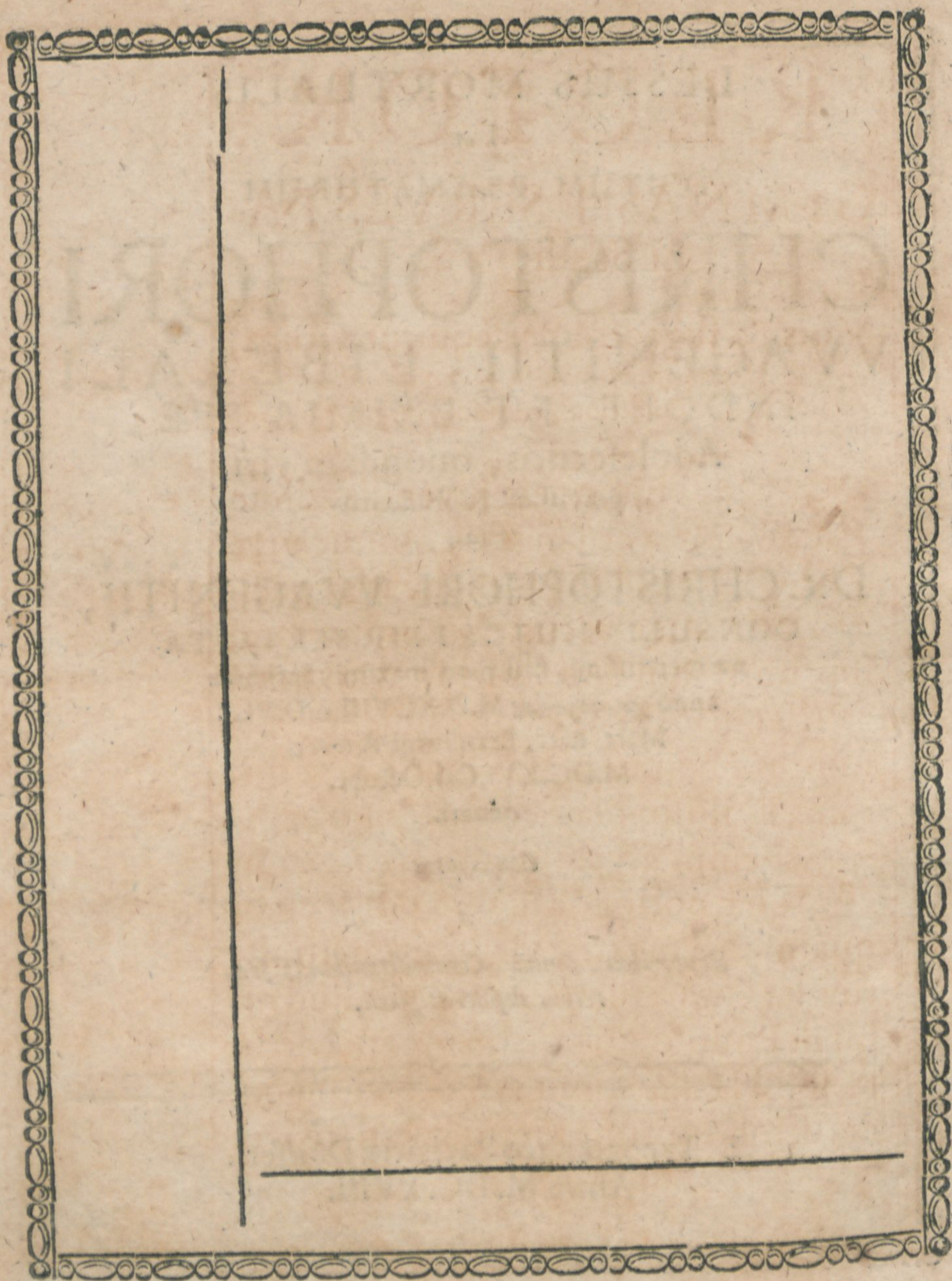
DN. CHRISTOPHORI VVAGENITII,
 CONSULIS HUIUS REIP. SERVESTÆ
 næ meritissimi, filii natu maximi; Servestæ
 anno *χρ1507ονίας* M.D.XCVIII.A.D.VI.
 Mart. nati, Bernburgi ANNO
 M.DC.XVI. Cal. Octobr.
 denari.

Conscriptus

à

*Fautoribus, Amicis, Commilitonibus & fra-
 tribus desideratissimis.*

E Typographéo Zachariæ Dörfferi.
 Anno M. DC. XVIII.

RECTOR
GYMNASII SERVESTA=
ni Studiosis S.

Mors & fugacem persequitur virum,
Nec parcit imbellis juventæ
Poplitibus, timidoq; tergo.

Vobis, queis juvenilis adhuc
fervet sanguis, quique vitæ
spes longas inchoatis, occi-
nit Flaccus. Vobis, inquam,
in primis, qui indomiti in Musarum
castris (utinam hæc vobis unica cura!)
milites oberratis. Vos enim, qui no-
mina Philosophiæ dedistis, (cum *αφιλο-
σοφίταις* enim Cyclopibus res mihi non
est,) quæ potior occupare possit cura,
quam quæ mortis Meditationem at-
tingit? Cum, Platone iudice, aliud ni-
hil sit Philosophia, quàm mortis Medi-
tatio. Hæc tamen ut vos exerceant cu-
ræ, dies loquitur. Pleriq; quasi fœdere

A 2

cum

cum orco & Parcâ inito, mortis cogitationes in rem malam, hoc est, molestias in Musarum castris exantlandas abire jubent: pulsus tristibus & in auspiciis curis, genio indulgendum existimant. O pectora cæca & cœlestium rerum inania! Adeone vos naturæ familiares putatis, ut legibus ejus obnoxios non putetis? Itane cæcutitis, ut mista fenum ac juvenum densari funera non videatis? Superioribus annis cum heic tum alibi è frequenti juvenum occasu inflicta Rebuspubl: vulnera resolvere nil attinet. Crudum adhuc, quod paucos ante dies, inopina dies huic Reipublicæ & consuli ejus Dn. **CHRISTOPHORO WAGNIZIO** viro Prudentissimo inflixit. Quem enim natu maximum filium **CHRISTOPHORUM WAGNIZIUM**, vestri ordinis juvenem, Musis operantem, valetudine mediocri usum ad unum vel alterum diem, animi gratiâ, amicis concesserat, heri (proh dolor!)

mor-

mortuum recepit. Juvenem inquam,
ætate animoque florentem. Natus is
Anno Christi M.D. XCVIII. X. Martii.
Patre viro gravissimo & prudentissi-
mo Dn. CHRISTOPHORO WA-
GNIZIO Reipubl. hujus Servedanæ
Consule: Avo Dn. AMBROSIO
WAGNIZIO hujusdem Reipubl:
Consule. Matre feminâ honestissima
Margaretâ, viri olim optimi & huma-
nissimi Johannis Kobers Reipubl: hujus
Camerarii filiâ: Aviâ paternâ Marga-
retâ Vonniessen. Parentibus hæc uni-
câ cura, ut optimè natus, optimè edu-
cetur filius. Itaq; à teneris statim, pri-
mùm privatis præceptoribus forman-
dum tradidère: sub quibus pietatis &
literarum fundamentis jactis, Viri do-
ctissimi M. Petri à Jhenâ Scholæ Sena-
torix Reëtoris disciplinæ datus, pieta-
tis, industriæ & obedientiæ singularis
testimonium adeptus est. Inde in pu-
blicum prodiit. Et primùm virorum
prudentium suasu, parentumque per-

A 3 missu

missu Görlicium se contulit, ut latinæ
græcæque linguæ thesauros uberiores
colligeret. Exacto illic, in convictu vi-
ri Reverendi & Clarissimi, Gregorii
Richter, loci illius Pastoris Primarii,
anno integro, domum revocatus & in
Academiam Wittenbergensem dimis-
sus est. Ubi cum aliquandiu substitis-
set, in quartanam incidit: quâ etsi acri-
ter satis exercebatur; pedem tamen in
patriam referre prius non sustinuit,
quàm à parentibus vocaretur. Post-
quam vero aliquantulum apud suos
convaluisset, crebrâ sollicitatione à pa-
tre tandem obtinuit, ut eandem Aca-
demiã repetere liceret. Sed brevis
admodum Academiae lucis erat usura.
Ad febriles enim reliquias, quarum sti-
mulos adhuc senserat, novus ille, qui
Academiae vastavit, morbus accessit,
& invitum in patriam retraxit. Morbi
hujus difficultates ex parte eluctatus
Marpurgensem Academiae, suorum
indultu, adire decreverat. Sed fortes

&

& viæ nostræ in manu Domini. Cum accinctus jam esset itineri importunis quorundam flagitationibus animi causâ Magdeburgum excitus est, parentibus non adeo voto ejus obluçantibus. Inde digressus Bulnstadium ad amicum quædam divertit XXX. Septemb: Cûq; haud mediocres in toto ferè corpore dolores sentiret Bernburgum ad Medici opem properavit: quæ quidem non defuit: attamen fatalem diem prorogare non potuit. Viginti enim quatuor horarum spatio, à duodecimâ nimirum proximi diei Lunæ ad XII, circiter diei Martis insequentis, tribus ingentibus paroxysmis, qui cum crebrâ lipothymiâ & cordis compunctione conjuncti fuere, arietatis, animam redemptori suo Christo, pio cum gemitu & religiosâ invocatione reddidit Calend: Octob: Anno M. DC. XVI. annum ætatis XIX. ingressus. Hæc juvenis hujus meta. Vos ô melioris generis juvenes, humanam hanc sortē putate,

tate, & illibatâ animorum devotione
ad inopinū diem vos præparate, mor-
temq; inopinatam, maturâ mortis me-
ditatione piê contemnere discite. Ma-
lam ne putate mortem inopinatam,
quam bona præcessit vita. Cras igitur
commilitoni vestro sub VIII. ma-
tutinam efferendo, ultimum exhibe-
te honorem. Val: Ser: 4. 8bris. 1616.

*M. Marcus Fridericus
Wendelinus.*

IN

IN TUMULUM
Ornatissimi & doctissimi
Juvenis

CHRISTOPHORI VVAGNIZII.

*Agnici cari nuper spes magna Parentis,
Nunc ingens luctus nunc dolor & la-
crumæ,
Berburgo reducem qui te sperabat ab urbe,
Iustis quàm lacrumis mœret uterq; parens.
Parce tamen lacrumis Pater, & Mater quoq;
Nile tenim luctus nil lacrumæq; juvant. (parce
Nam gnatus vester cœlesti sede receptus,
Gaudia deposito vera labore capit,*

B. H. B. A. E.

A L I U D.

Quem decus æternum, quem gaudia summa
putabam
Et matri atq; patri certò aliquando fore.
Illum proh juvenem, qui vix numerârat aristas
Unde viginti, mors tulit ante diem.

B

Ah de-

Ah desiderium! ah cor! delictumq; parentum,
Siccine Wagnici concidis ante diem!
Vivere dignus eras annosæ secla Sibyllæ,
Æternos dignus vivere in orbe dies.
Sed bene habet tecum: cœli nunc incola factus
Aspectu frueris colloquioq; DEI.

G. B. A. E.

L E S S U S

Super obitu præmature lectissi-
mi Juvenis

CHRISTOPHORI WAGNITII
Prudentissimi Viri

DN. CHRISTOPHORI WAGNITII CON-
sulis Servestani filii, Bernburgi. I.
Octobris ANNO M. DC. XVI.
pie obeuntis.

*E*heu flos juvenum, morum decus, urbis ocellus,
*P*ubis Apollineæ pulcra corona cadit:
*E*heu spes patriæ, generis cadit ornamentum:
*M*atris solamen, delictumq; patris:

*E*heu

*Eheu sic primo demessum vere juventa
Christophorum ulterius mors negat atra suis.
At licet occumbat peregrinis hospes in oris
Nil prohibet patriam quin super astra colat.
Vos autem quos contingit dolor iste parentes,
Ponite nunc luctum, ponite maestitiam.
Scilicet hoc statuit JOVÆ indubitata voluntas
Nobisq; exemplar certius esse jubet;
Ut quocunq; loco, quocunq; & tempore simus,
Una sit æthereas querere cura domos.*

Fusus bonæ affectionis ergo à
Joanne Fuhrmeistero præf. Bernb.
III. Octob. Anno M. DC. XVI.

Ἐπίχθδιον

Viri-Juvenis præstantissimi
Dn. CHRISTOFERI WAGNITII,
affinis & amici sui, uti olim suavissimi,
ita nunc desideratissimi.

Siccine? ô Magni spes WAGNITIANA parentis
O quondam Charitum nobile delitium!

B 2

Sicci-

Siccine deflores, sic herbescentibus annis?
CHRISTOFERE, ô animæ pars adamata meæ!
Morta ferox, cur tu illa mihi mea Gaudia raptas?
Rellinquens misero flebile cordolium:
Nil annis major Genius? nil Sanguen avorum?
Nil juvit tibi mens Indolis alta tuæ?
Heu fleo: flent Musæ, flent corcula trina sororum;
Tàm properam mortem luget uterq; parens:
Usq; adeò ancipiti pede stant humana caduntq;,
Qui nunc est aliquid, mox erit ille nihil.
Omnes Morta necat. Mortale est, quicquid ubiq;
Nil stabile in toto Climate Mundus habet. (est,
TUq; HOMO natus eras WAGNITI. Hinc
MEMBRA Sepulcrum
Claudit: at urna ANIMUM claudere nulla valet.
Vos ergo ô cineres salvete, quiescite, reddet
Et vobis patrii Jovatoreuma poli.

*Witeberga depro-
perabat*

*Erasmus Seidelius è Fideli. Brice-
nâ March. LL. Stud.*

ALIUD.

A L I U D.

Semper ut ingeniis claris fortuna noverca est,
 Innumerisq; malis afficit ista bonos,
 Proh dolor ah quāvis, quibꝰ, & quot mille periclis
 Infestatur homo, pulvis & umbra levis,
 Tandem perpeſſus multos variosq; dolores
 Nunc in agone jacet mortis, obitq; diem:
 Sic Amitine cadis viridi sub flore juventæ
 Ingenio præſtans, juſtitiamq; colens,
 Qui fueras Patriæ ſpes, ſpes dulciſq; parentum
 Solamen fratrum dulce, Sororis amor.
 Hoccine cordolium? hei! fleo, flent queis vivere
 Dulce fuit, fueras dulce ſodalitium, (tecum
 Te mihi vix animo fuit unquam carior alter,
 Qui mihi perſpectus ſemper amicus eras.
 O deſiderium! quod nunc deſidero vah nunc,
 Gaudia nunc raptat mors properata mea.
 O mors ſis morti mors, hic eſt morte redemptus
 Per mortem Chriſti; mors ea mortis erat.
 Hinc licet, ut flores, abeat nunc tempore mortis
 Wagniades, brumâ qui veniente cadunt,
 Herbeſcuntq; iterum redeuntis tempore veris;
 Vere tamen vitæ, ſic rediturus erit.

Fridericus Seidelius.

V Vagni-

ALIUD.

VV Agnifius quoq; nunc obiit! quis crederet?
atqui,
Horresco referens, triste cadauer adest.

Siccine nuper abis, peregrina ut debita terra
Per solvas Fato, Flos adamate patri?

Mené fugis frater? de Te nil tale verebar,
Cum nuper dixti, tu mihi chare, Vale.

Hoc mihi quale Vale! fallor, presaga futuri
Num mihi mens isthac? Non rediturus abit.

O spes fallaces! ô Vita! ô Vitrea Vita!
Momine quanta breui visa perire bona!

Eheu! fient Charites tam nobile germen avorum
Ante diem prope succubuisse neci.

Tu VVagniziadum stirps tristes ducito lessus;
Heu cecidit Patriæ prima columna domus!

Plangere plura vetat dolor, & divina voluntas:
Et cui displiceant, quæ placuere DEO?

His

*His ergò æternum Salve, æternumq; Valetò:
Quæ tibi decursa est, hanc ego curro viam.*

Dn. Christophoro VVagnitio Juniori
Amico desideratissimo in alma Leu-
corea adponebat

Martinus Heinsius,
Serveſtanus.

A L I U D.

Quàm sit vita fugax hæc, quàm sit labilis ætas,
Quàm properent freno nõ remorãte dies;
Quàm secum subitò, rapidis ceu concita puppis
Fertur aquis, homines fata inimica trahant:
Non opus est verbis ostendere pluribus: ipso
Clarius id medium sole tenente diem.
Ætas, nobilitas non rumpunt vincula mortis,
Sed pariter pueros surripit, atq; Senes.
Id quod Wagnisii cretus de sanguine, pridem
Comprobat hâc juvenis contumulatus humo,
Dum, velut in viridi flos formosissimus agro
Majori subitò turbine fractus, obit;
Qui spes prima, decq; quondã qui grande parentũ,
Gloriaq; Aonidum magna futurus erat,

Nunc

Nunc animam fovet Abra sinu, fovet ossa supremū
Ulsq; diem, quo iterum rite ligentur, humus.

*Witeberga appropo-
rabat*

Lucas von Bergen
Serveft. Anhalt.

A L I U D.

Heu mala fors! mala fors! heu seua procella
malorum!

Heu qua tanti obitus nuncia fama venis!
Nuncia fama venit placidâ te morte peremtum,
VVagnici, superas nunc habitare domus.
Heu quibus incusem fati inclementiam iniqui
Ofata! ôfata! ab aspera fata nimis!
Te talem juvenem, tantis virtutibus auctum,
Delicias matris, deliciasq; Patris,
En! rapuit terris mors, ô mors invida, per quam
Urbs Sorabum tanto est nunc spoliata bono
Miracano, sed vera cano, si fata dedissent,
VVagnici vitæ stamina plura tuæ.

Nec

Nec tam vernanti periisses flore juventa,
Quem te vidissent saecula futura virum?
Cultor honestatis, verae virtutis amator,
Quodq; caput, verae religionis amans,
Et vitii osor eras: non palpum vendo parenti,
Exulat à nostris fraus scelerata labris.
Plangite Pierides, Musarum plangite alumni,
Occidit heu vestri luxq; decusq; chori!
Flora gemat, tellusq; tremat, tam nobile germen,
Ante suum fato succubuisse diem.
Ab quid homo? aut quid nã victuri nascimur? & vi
Portio quàm fragilis? quis status atq; modus?
Prorsus homo est similis viola, quam tẽpore Veris
Una dies nasci jam videt, una mori.
Ipse valens vivusq; loquor, me cernite, numquid
Dicam vel me unum vivere posse diem.
Ante meos ortus multi vixere, sed omnes
Denati, est tecum nunc mihi vita super.
Verùm dicemur forsã cras ambo fuisse,
Illos, qui sati humo sunt, sua fata manent.
Ergò quid assiduo maceratis corda, parentes,
Fletu, quid lacrymis ora rigasse juvat?

C

Namq;

*Namq; Deus gnatum, post tot tantosq; labores,
Transtulit ad superæ regna beata Scholæ.*

τῆς συμπαθείας

ἕνεκα

fac.

Martinus Cramerus.

A L I U D.

O Mihi dilectos inter suavissime fratres,
CHRISTOPHORE, ô animæ portio pri-
ma meæ!

Ergo erat in votis alium tibi visere Ludum,
Ulteriusq; sacris invigilare libris?

Et visis! non quem satagebas anxius, ipsa
Quemq; fovet claris Hassia clara viris;

Verùm ubi cælestes te formant arte Magistri,
Fundit ubi angelicus cantica læta chorus.

*Atq; ita terra sibi proponit Æ umbra, sed almus
Disponit propriâ pro ratione DEUS!*

Siccin' abis igitur, tristesq; relinquis amicos?

Quò fugis? ô Clarii Luxq; Decusq; chori!

Te tulit atra dies & funere merfit iniquo,
Qui Pylii vitam vivere dignus eras!

Qui

Quippe bonis Pylades, sinceris fidus Orestes,
Pacis amans, verbi cultor erasq; sacri.
Sanè Te quoties, quotiesq; recordor id ipsum,
Quo tecum vixi tempore dulcè puer,
Tū gutta ex oculis recidit quàm plurima nostris,
Et flere ereptum cogit amica fides.
Optavi, peteres cælestia sidera tardè,
Parsq; fui turbæ parva precantis idem.
Ast aliter visum summo placitumq; Jehovæ est,
Sic tibi sic fato constituyente mori.
O utinam! votis sed res ardentibus ista
Flebilis haud ulli conficienda venit.
Nil adeò probitas, nil virtus enthea prodest,
Nil doctâ mentes excolere arte juvat.
Nil quoq; nominibus cum sis generosus avitis,
Et superes morum nobilitate genus.
Hæc si terrificæ mortis tela atra fugarent,
Næ vel adhuc posses vivere & esse super.
Sed vetus est pactum: *plenus patiensq; laborum*
Occidat, ut paulo momine vixit, homo.
Viribus ergo homines nimiùm ne fidite vestris,
Nil vires, ætas, ingeniumq; valet.

Ernestus VVulstorpius,

Servestâ-Anbaltinus.

C 2

CHRI-

CHRISTOPHORUS WAGENITIUS

ἀναγκαῖα μανθεῖς
pro gposita q.

Hic quis? novo frueris statu.
Elaboratio.

Quanti fama volans luctus prænūcia nostros
Eccere tam subito turbat acerba lares?
Tristis in assiduum sua vix concepta dolorem
Gaudia versa gemit Vagnitiana domus.
Filioli natu minimi vix funera flere
Desit atra, modo tristitiamq; dedit;
Quando vicissatim domui huic nova vulnera fu-
Funus flebilius nuperiore, parit. (nus,
Filius ut natu primus florentis in ipso
Vere juventutis mortis adivit iter.
Mortis adivit iter juvenis, prestantia mentis
Nobilis & virtus quem voluere virum.
Nobilium cecidit virtutum verus amator
Hei subito nimis, hei fata misella nimis!
Cui (cano nota) fuit cordi constantia, candor,
Integritas, pietas, vita modesta, fides.

Sic

Sic iter instabile est Fati, sic conscia nulli
Parcere meretur mors pede quosq; pari.
Optima saepe rapit mors, linquit pessima terris,
Sunt bona nempe Poli, sunt mala quaeq; soli.
Sic te, qui magnum potuisses esse quid olim,
Quiq; tuis fueras spesq; decusq;, rapit.
Hic Quis sed statq; est? quid in hac etate gubernat?
Rarus amor, pietas rara, nec ulla fides.
Hic Quis in ambigua non vivit sorte? quis unquam
Optata vitam conditionis agit?
Jam nova caelesti lux aede recepta triumphas,
Atq; Novo Frueris, sed meliore, Statu.
Jam schola, Christofore en! te summa recepit a-
lumnium,
Jova professorem qua sapienter agit.
Salve igitur nova alumne schola, nova gaudia
Nacte, piis & sit manibus usq; quies. (salve

In p. memoriam amici sui, dum
viveret, exoptatissimi, jam
desideratissimi
fundebat

Joachimus Flemingus
Anhaltinus.

C 3

ELO.

A L I U D.

ELOGIUM DEFUNCTI.

Laudatos juvenes laudare, est addere soli
Lumen, lustranti radiis fulgentibus orbem.
Ergò WAGNICIUS non laudatoribus ullis
Indiget, hanc implens sinceris laudibus urbem,
Quippè vel invidiâ non responsante, meretur
Egregius dici juvenis: Quæ gloria summa est.

*Georgius Halitius
Bernburgensis.*

ALIUD,

O Germane mei quondam pars altera cordis,
O mihi plus vitâ frater amate meâ!
Quàm cuperem optaremq; prius mihi rupta fuis-
Stamina, quàm vitæ pendula fila tuæ. (sent
Tu mihi dulcis eras requies, mentisq; levamen,
Tu desiderium, tu mea gaudia, amor.

Te

*Te pater & mater, soror & suavissima lugent,
Luget & innumeris, patria moesta, modis.
Sed nullis precibus Parca votisque moventur
Stamina cuique legunt, quo voluere die.
Has ergo lacrymas, iusta hac funebria frater,
Mutuus ad tumulum solvere iussit amor.*

*Ambrosius Wagenizius
frater moestus.*

A L I U D.

*Quum tot amicorum, frater suavissime, cantent
In mortem properam, tristia metra, tuam.
Cur germanus ego frater non testis & ipse,
Luctu sono tantam carmine tristitiam.
Verum tanta mei cordis sunt vulnera, digna
Ut non praelacrymis metra ciere queam.
Salve ergo frater, frater suavissime salve,
Qui nunc in caelo gaudia summa capis.*

*Joannes Ernestus Wageniz
germano desideratiss.*

Grab=

Grabschrift

Über den Witzlichen

aber doch seligen abschied / des weiland
Erbarn / wolgelarten vnd auffrichtigen Jungen Ge-
sellens Christophori Wagnizens / welcher den 1.
Octobris Anno 1616. seligenim HERRN
verschieden,

Witz grausam vnd erschrecklich /
Ist des Todes Mort / List vñ Tück /
Die er über vns Menschen all /
Bekommen hat nach Adams fall /
Wer mag errettn von seiner gewalt /
Den Menschen er sey gleich jung odr alt /
Keiner er sey gleich wo er woll /
Fürs todes strick sicher sein soll /
Welcher nicht verschont den künstler weiß
Architam der mit ganzem vleiß /
Ausrechnete das Firmament /
Abmas die Sandkörnlein behend:

Doch

Doch hat ihn vnverhofft ersäufft /
Die Illyrische Wasserleufft.
König Tantalus der Götter gast /
Must auch ertragn des todes last.
Alexander der treflich Helt /
Valediciret hat der Welt.
Minos Cretenser König zwar /
Fast weiß / doch ging er vnter gar /
Bleibt stets demnach der alte sitt
Unwandelbar / das kein Mensch nit
Vorüber kan fürs todes Bann /
Er sey gleich jung alt / Fraw odr Mann.
Viel kommen vmb durch Krieg vñ Mort /
Egliche vertilgt des Mehres ort /
Andere auch ander Kranckheit
Hinnimet vnd Plötzlich auffreibt /
Durch welcher auch die Eltern bald
Beraubt ihrs Sohns so wolgestalt /
Erfahren geübt gar mannigfalt
Geziert mit tugend / wolgestalt /

D

Da=

Dadurch nicht ein geringe Zierd
Diesem Geschlechte ist entführt
Denn zart Jüngling dein beginnen /
Gern thet ein glücklich end gewinnen.
Hettestu solln kommen zu Jahren
Het man fürwar würdn erfahren /
Dein beweglich beredtsamkeit
Vnd höfliche bescheidenheit
Als wenn die Göttin Pitho het
Durch deinen Mund selber geredt /
Wenn du fürhattest wichtig ding
Tractirstu sie mit eben bding
Als het's Minerva selbst verricht
Die Göttin der Weißheit durch ihr pflicht /
Wenn du vollführtest deinen gang
Ward dein geferten stets zur hand
In Angesicht leutseligkeit /
In tritt tapffer großmütigkeit /
Die Stirn hat sein gebühlich zierd /
Der Mund / trew / vnd glauben gebiert

Der

Der gestalt wünschet / liebet dich /
Schlaffent / vnd wachent / menniglich.
Aber was sol ich solche gahn
Erzehln / so nun ihr endschafft habn /
Blüht dir doch ist vnd ist bereit
Ehr viel ein grösser herrligkeit /
Ins recht vnd ewig Vaterland /
Durch Christum / den du frey bekant /
In rechtichaffner bestendigkeit /
Zur ewign freud vnd seligkeit.

M. C. S.

E N D E.

Cl 1926

ULB Halle 3
001 556 118

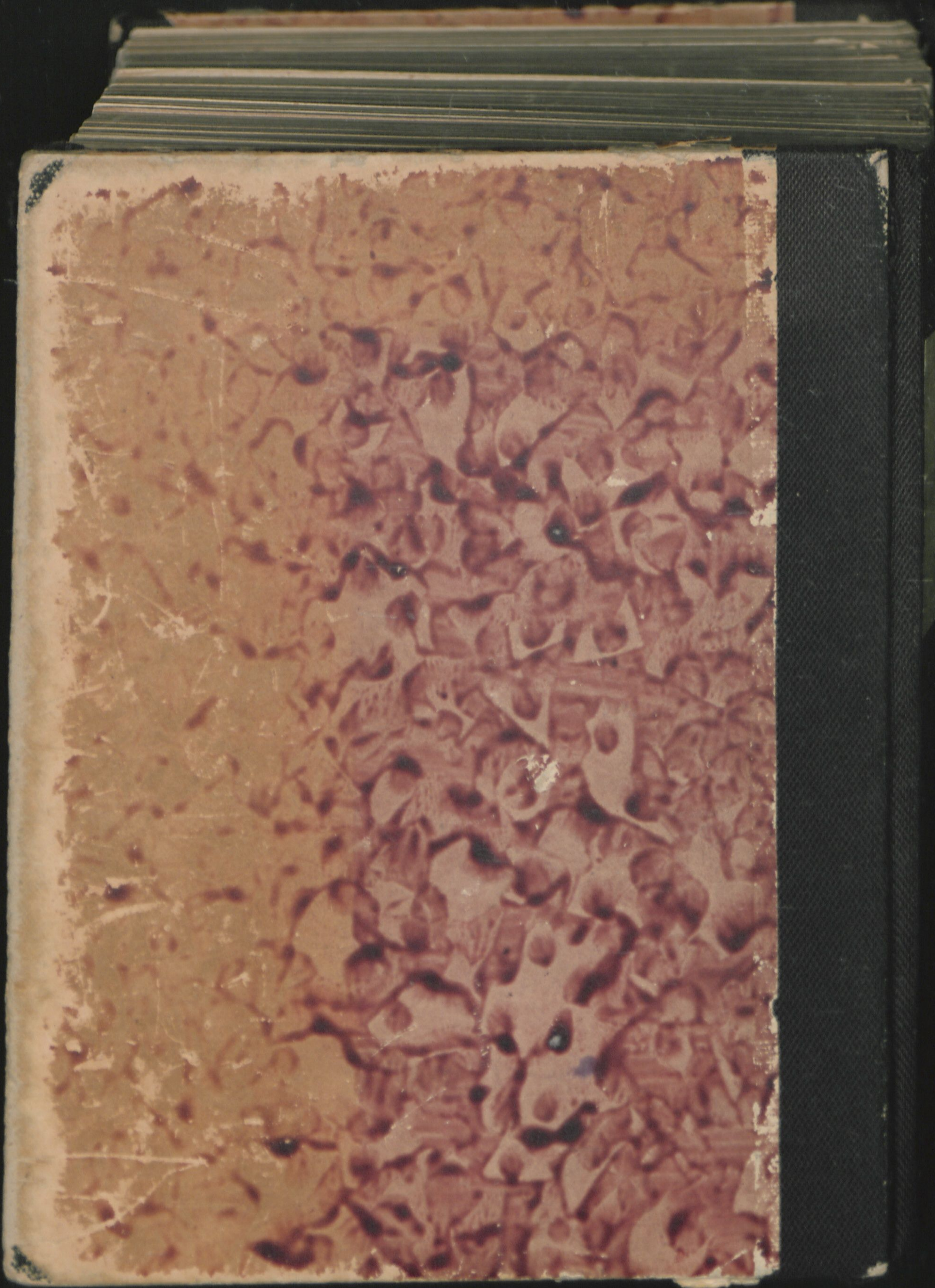
Stk. 6 = Handschrift

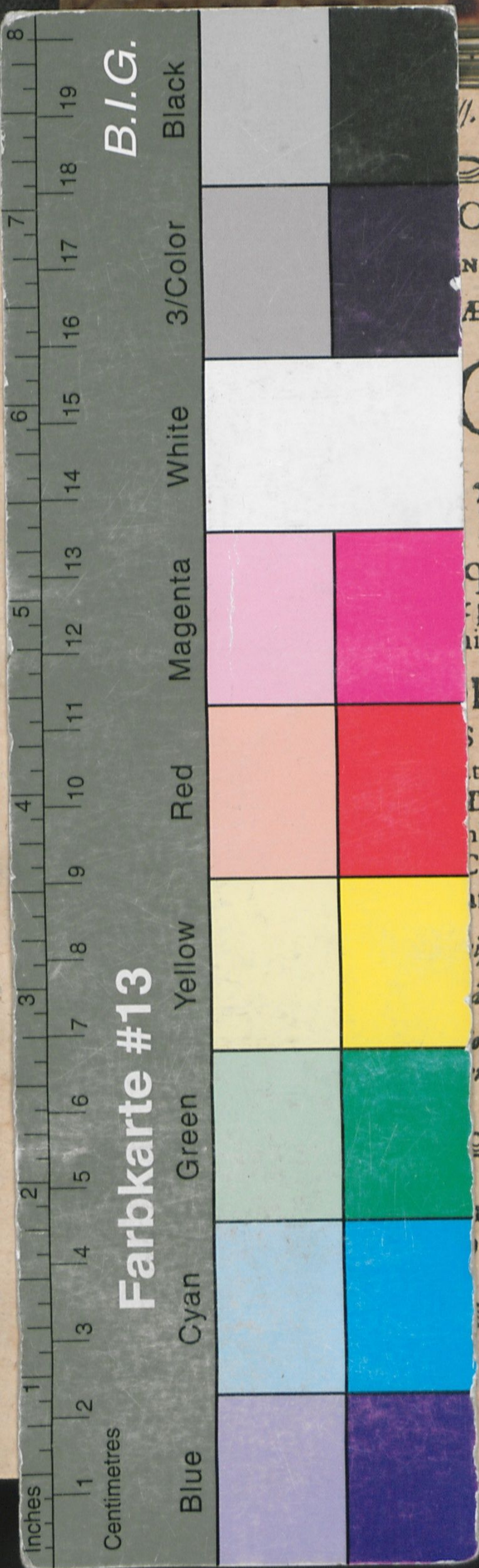
Sb.

Paul Friedrich
Buchbindereimeritor
Merseburg a. S.

1017

703

ORTUALIS

EMATURUM

OPHORI

, LIBERALI

EXIMIA SPE

quondam viri

prudentis

RI VVAGENITII,

S REIP. SERVESTA-

tu maximi; Servestæ

D. XCVIII. A. D. VI.

burgi ANNO

Cal. Octobr.

ati.

iptus

à

ommilitonibus & fra-

ratissimis.

achariæ Dörfferi.

C. XVIII.